

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărcineanu nr. 1-3, et. 2,
tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR.222
din data de 24.04.2013

Dosar nr.:120/2013

Petiția nr.:947/15.02.2013

Petent: B G

Reclamat: Ministerul Apărării Naționale

Obiect: Modul de recalculare a pensiei prin Lege.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului:

I.1.1. B G

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului:

I.2.1. Ministerul Apărării Naționale cu sediul în București, Str. Izvor, Nr.3-5, Sector 5.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

Petentul susține că după o perioadă de 29 de ani în Ministerul Apărării Naționale i s-a calculat o pensie militară de stat în valoare netă de 1956 lei. Prin apariția Legii 119/2010, a HG nr. 735/2010 și a OUG nr. 1/2011, pensia petentului a fost diminuată, considerând-o „ajutor social”.

III. Procedura de citare.

1. Petentul a fost citat prin adresa nr. 947/21.02.2013 și partea reclamată prin adresa nr. 1133/21.02.2013, procedura de citare fiind astfel îndeplinită, conform dispozițiilor O.G. nr.137/2000, republicată.
2. Prin adresele de citare, părțile au fost informate de excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării
3. La termenul de audieri din data de 21.03.2013, părțile au fost absente.

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentului.

1. Petentul susține că după o perioadă de 29 de ani în Ministerul Apărării Naționale i s-a calculat o pensie militară de stat în valoare netă de 1956 lei. Prin apariția Legii 119/2010, a HG nr. 735/2010 și a OUG nr. 1/2011, pensia petentului a fost diminuată, considerând-o „ajutor social”.
2. Petentul susține faptul că legiuitorul nu a prevăzut aceleași drepturi în mod egal pentru militarii/polițiștii în rezervă. Faptul că face parte din personal contractual a avut drept consecință muncă nenormată și lipsa carnetului de muncă. Inexistența acestui document, în care să se consemneze veniturile realizate, a făcut imposibilă aplicarea corectă a principiului contributivității.
3. Prin acceptarea unor documente indirecte fără valoare juridică, petentul consideră că a fost nedreptățit și discriminat în mod flagrant întrucât fizic este imposibil să se stabilească totalitatea veniturilor realizate.

Susținerile părții reclamate.

1. Prin punctul de vedere emis și depus la dosar înregistrat cu nr. 1974/21.03.2013, partea reclamată solicită admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei Curții Constituționale.

V. Motivele de fapt și de drept.

1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD, reține că petentul se consideră discriminat prin apariția Legii 119/2010, a HG nr. 735/2010 și a OUG nr. 1/2011, deoarece pensia petentului a fost diminuată, considerând-o „ajutor social”.
2. **În drept**, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *”Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”*.
3. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *”Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”* și **paragraful 2** *”Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1 ”*.
4. Pornind de la definiția generală a discriminării, art.2 alin.1 din ordonanță, **discriminarea directă**, pentru a reține existența unei fapte de discriminare, trebuie îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: *Existența unui **tratament diferențiat** manifestat prin orice deosebire, excludere, restricție sau preferință; Existența unui **criteriu de discriminare**, conform criteriilor reținute de art.2 alin.1; **Tratamentul diferențiat să aibă ca scop sau efect** restrângerea, înlăturarea recunoașterii sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege; Existența unor persoane sau **situații aflate în poziții***

comparabile, conform art.1 alin.3 din ordonanță; **Existența unei legături de cauzalitate între tratamentul diferențiat și criteriul de discriminare.**

5. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de Romania sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că *"Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:"; art.2 alin.1 "..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,"*, precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 *"Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,"*.

6. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, *"trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă"* (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

7. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat **principiul Egalității** ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclue ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

8. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților

fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

9. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 Stubbings et autres vs. Royaume-Uni, parag.75).

10. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

11. Având în vedere obiectul prezentei cauze, respectiv, situația în care, în urma modificărilor legislative, referitoare la modalitatea de calculare și acordare a dreptului la pensie, a fost invocată excepția de necompetență materială a CNCD, conform art.28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, având în vedere cele reținute de Curtea Constituțională a României, vorbind despre constituționalitatea unor dispoziții legale, respectiv OG nr.137/2000, republicată, în speță fiind vorba despre Decizia nr.997/2008 a Curții Constituționale a României.

12. Astfel, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, ce prevede că *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.”*

13. Raportat la excepția astfel invocată, Colegiul reține că **Curtea Constituțională, prin Decizia 997/2008**, a admis excepția de neconstituționalitate a art.20 din O.G. 137/2000, republicată, considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea Consiliului de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

14. Având în vedere izvorul diferențierii de tratament, respectiv OUG/LEGEA, Colegiul Director reține Decizia 997/2008 a Curții Constituționale a României, care prevede faptul că *”dispozițiile art.20 alin.3 din O.G. 137/2000, ..., sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul*

activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii”.

15. Raportat la situația de fapt, relevantă de petent, reținem că aceasta are în vedere categoria din care face parte petentul, respectiv cea a personalului contractual, nebeneficiar al unei cărți de muncă, care să facă dovada directă a unei contribuții, fapt ce a condus la situația în care, în urma modificării legislației, pensia petentului să fie calculată într-un quantum mai mic, tocmai datorită acestui fapt, lipsa cărții de muncă.

16. Ori, raportat la situația de fapt, avem în vedere faptul că legiutorul nu a prevăzut această situație, fapt ce a condus la diminuarea pensiilor calculate potrivit noilor reglementări în vigoare. Diminuarea avându-și izvorul exclusiv în norma legală, **urmează a admite excepția de necompetență materială a CNCD conform art.28 din Procedură, coroborat cu dispozițiile Deciziei nr.997/2008, a Curții Constituționale a României.**

17. **Curtea Constituțională**, de altfel a reținut, prin decizia invocată mai sus, că *”în practică, art.20 alin.3 din OG 137/2000 a generat fecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației puterilor în stat.”*, devreme ce singura autoritate care are competențe în acest domeniu, respectiv **verificarea conformității dispozițiilor cuprinse în legi sau alte acte normative** cu putere de lege, aparține, conform constituției, Curții Constituționale, care însă îndeplinește **rolul de legislator negativ**, în situația mai sus menționată, sub aspectul art.16 din Constituție, referitor la principiul nediscriminării. Totodată, relativ la cererea petentului, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, neputându-se transforma într-un legislator pozitiv, competență exclusivă a Parlamentului României, conform art.61 alin.1 din Constituție, acesta fiind unica autoritate legiuitoare a țării.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit Deciziei nr.997/2008, a Curții Constituționale a României.
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI THEODORA-Membru

CAZACU IOANA -Membru

HALLER ISTVAN - Membru

LAZĂR MARIA - Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Hotărâre redactată de către:

V AV

V D

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ,** constituie de drept titlu executoriu.